

چکیده

رشد روزافزون جمعیت شهرها در گسترش فیزیکی و تغییرات کاربری اراضی حاشیه شهرها نقش مؤثری داشته است. جمعیت شهر رشت از حدود ۲۹۴ هزار نفر در سال ۱۳۷۰ به بیش از ۶۰۰ هزار نفر در سال ۱۳۹۰ افزایش یافته است. در این دوره مساحت محدوده شهر از ۲۹۹۴ هکتار به ۱۰۲۴۰ هکتار رسید. نتیجه افزایش جمعیت و مساحت شهر، توسعه فیزیکی شهر و در نتیجه کاربری اراضی حاشیه شهر و به زیرساخت و ساز رفتن این اراضی بوده است، بنابراین شناسایی ساز و کارهای مؤثر بر رشد و پویایی شهر به منظور مقابله منطقی و صحیح با مشکلات تبعی آن و همچنین طراحی اندیشمندانه و مدبرانه توسعه آتی شهر حائز اهمیت می باشد. نوع تحقیق در این پژوهش کاربردی و روش آن توصیفی- تحلیلی می باشد. هدف بررسی الگوهای سکونت و اثرات آن بر توسعه کالبدی شهر رشت است که با استفاده از مطالعات میدانی و تهیه عکس و مشاهده و رفتن به سازمان ها داده ها بدست آمده است. نتایج نشان می دهد شهر رشت در طی دوره های مختلف دارای تغییرات زیادی بوده و بسیاری از اراضی حاشیه شهر در اثر ساخت و ساز به داخل شهر کشیده شده است اما در پی این تغییرات ساخت واحدهای ویلایی به آپارتمانی و مجتمع های مسکونی از جمله تغییرات کالبدی در شهر رشت بوده است.

واژگان کلیدی: الگوی سکونت، آپارتمان نشینی، کالبد شهری، شهر رشت